

PILIZOTA SZANDRA

MARGA: KUDRIC PUCÉR KÍSÉRTETE

részletek

A leán'vásárba'

*Mén az Úr a mennybe.
Meg mén a körmenet a templomhó'.
Meg ott va' a' egész Moravita.
Meg ott va' a kirakodóvásár.
Meg a népek zsinató'nak.
Meg báméshkódnak.*

PILIZOTA SZANDRA 1976-ban született Dunaújvárosban, jelenleg is ott él, kertészként dolgozik, gyerekkora óta ír.

*Zora, báméshkócc te is.
A Babina nagymamáva'.
Ki vagy kerázval, min' a bazári majom.
Meg ki va' kerázval a Babina nagymama is.
Meg a kendőd piros.
A Babina nagymamáé meg rózsás.*

*Zora, medvecukrot zabá'sz.
Meg a Babina nagymama is aszt zabá'.
Meg mutogat a Babina nagymama:
– Oda né', me' ottan va'!
Meg fogatlanú' mummog:
– Ő'tönybe' a pópa mellett!*

*– Há' micsinájjak a szentfazék koporsócsinálóva'? – kérded.
– Há' maj' purdékat, mer' feleségű' mégy hozzá!
– A' egy vén szaros! – csuklasz.
– Jó legén' a'! – nevet a Babina mama.
Meg telibeszéli a fejedet.
– Apád baráttya, meg gazdag, meg nagy háza va'!
– Meg nagy kárja va' nekije, és a' szomorú egyedű'! – folytatod.
– Jój, de a fejin talá'tad a szeget, te lyán'!*

*A körmenet közel ér.
A templomba fordul az Úr.
Meg a templomba fordul a körmenet is.*

A Ioan Dimescu a pópa mellett mén.
A Ioan Dimescu megpöccinti a kalapját:
– Tiszteletem, domnisoara!

A barom-fi

Jó erős a pájinka, Ioan!
Meg a torkodoba' va' a' keresztbe'.
Meg bámú'sz a Bijelich-udvarba befelé.
A Mate barátod nincse' sehó'.

De va' más ottan.
Ottan va' a girhes Zora.
A girhes Zora a tikot ke'geti.
Meg kajabá' a Zora:
– Nemsoká' kárá'sz, te leves!
Meg eszt is kajabájja:
– A' annyád valagáját, ájjá meg!

Ioan, lácc egy röpülös girhes Zorát.
Meg lácc egy röpülös kövér tikot.
Meg láccik a tiknak a valagája.
Meg láccik a Zorának a bugyogója.
Ottan a szoknya alatt.
Ahogy' röpül a tik után.
Röhögsz meg fútyölgecc.

A Zora föláll.
Meg aka' ő'ni tégedet a szemive'.
Asztán próbájja sarokba szorítani a tikot.
A' buta tekintette' dikházza a Zorát.

A Zora megin' röpül.
Lobog az a fekete haja.
Aszt visíttya:
– Meglesző', te leves!
Ujjai lecsúsznak a kendermagos hátárú'.

*Ioan, a pájinka megin' fordú' a torkodba'.
Megin' röhögsz.
– Segícscsen mán! – porojja a szoknyáját a Zora.
Meg eszt is mongya a Zora:
– Aszt hiszi, hogy a deg magátó' a fazékba ugrik?*

*Vigyorogsz, Ioan.
Meg kancsali vagy a pájinkátú'.
Meg gyűröd fölfelé a' inged újját.
Karodat tárod a kendermagos felé.
Kotkodá'sz.
Így tereled a kendermagossat.
A tik fejéve' gondó'kodocc.
Hogy a sarokba tuggyad szorítani.
Barom-fi vagy, Ioan.*

A tapló a fán nól!

*Ioan, furdöl a folyóba'.
Kipucsítasz a vízbő'.
Szőrös a valagad.
Meg prüszkú'sz.*

*Asztán kilábó'sz a partra.
Meg a pöcsöd himbál.
Olyan a', min' egy baró harangnyelv.
Aszt is mongya: „Bim-bam!”*

*Gúvacc, Ioan.
Nincse' meg a ruhád a fa alatt.
Imádkozó', hogy a Babina mama ne talájjon így.
Szemeidet az égre fordítod.
Glórja va' a fa ágai köszt.
Meg az Úr.
Meg az Úr lógattya.
Nem a kárját.
A gagyádat meg a' ingedet lógattya.
A magosba' az ágon.*

– Velem asztán nem baszó' ki! – horkantasz.
Meg mászó' föl felé.
Fölfelé az Úrhó'.
Asztán lelököd a fönnakasztott ruháidat.
Asztán meg a cipődet is.

Fú a szél.
Meg billegnek a' ágak.
Meg megjiecc.
Meg lenéző'.
Meg szédű'sz.
Meg rémültödbe' lepisá'sz a fárú'.

Micsináltá', Ioan?
Há' megöntözted a Babina mamát!
Ioan, hó' va' mán a húsvét?

A Babina mama a bottyát rázza.
Meg a fejin van nekije a pisás kendő.
– Gyűjj le, oszt egyenes lessz a hátad, szarházi!
– De ne bírok, mama! – rinyálod.
Meg eszt is rinyálod:
– Mama, itten merázok meg!
A Babina mama szíve kőbő' va':
– Én rázlak lefelé, ha nem gyüssz le!

A csalitos is kajabá'.
Kajabá' a Zora hangján:
– Mama, a tapló a fán nő!
Meg eszt is kajabájja:
– Hagyja mama, a taplónak szar a' íze!

Ioan, a világ forog.
Csak neked.
A Zora is meg a Babina mama is.
Meg a csalány a mama kezibe'.
Az aszt mongya a Zora valagájának:
– Kiverlek én!
A Zora meg a nyelvit dugdózza kifelé:
– Itten vagyok, öreganyám!
– Én meg itten! – próbálsz túlkajabá1ni a leán't.
– Segícsecség! – kajabálsz még. – Szeggyetek le!

*Ioan, a szél fú a talpad alatt.
Meg a gőcs tesz tégedet az ágra.*

*Ioan, a tapló a fán nő!
Jó szorossan rajta, tudtad?
Ioan, a tapló barna!
Olyan barna, min' a te mesztelen valagad!*